

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobce: **P.Ž.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2014, č. j. 9942/DS/2014/Er, **t a k t o:**

- I. **Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 1. 7. 2014, č. j. 9942/DS/2014/Er, a rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 18. 4. 2014, č. j. 2014/1870/SPR/NOH, se z r u š u j í a v ě c s e v r a c í k d a l š í m u ř í z e n í.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 23.070,27 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí žalovaného, obsah žaloby, vyjádření správního orgánu

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 18.4.2014, č.j. 2014/1870/SPR/NOH (správní orgán I. stupně), kterým byl žalobce uznán vinným ze

spáchání přestupku za „rychlou jízdu“ a to dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), přičemž tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Podle ust. § 125c odst. 4 zákona o silničním provozu správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 5.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců s účinností od nabytí právní moci rozhodnutí. Dále podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“) a vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, byla obviněnému uložena uvedeným rozhodnutím též povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,-Kč.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, přičemž namítal jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Trval na jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat žalovaného k náhradě nákladů řízení. Své výhrady specifikoval do několika oblastí níže uvedených žalobních námitek.

Doručování písemností v rozporu se zákonem

Zmocněnec žalobce požádal správní orgán o doručování na elektronickou adresu ... Správní orgán prvního stupně na tuto doručovací adresu nedoručoval, namísto toho doručoval písemnosti na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce. Nemohlo tedy dojít k doručení fikcí na adresu trvalého pobytu dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, jak mylně dovozují správní orgány. Vzhledem k tomuto pochybení zmocněnci nebylo doručeno rozhodnutí v prvním stupni ani výzva k doplnění odvolání.

Porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu práva na dvojinstančnost řízení

Zmocněnci žalobce v důsledku nesprávného doručování písemnosti nebylo řádně doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ta proto nemohl uplatnit relevantní odvolací důvody prostřednictvím zmocněnce. Tím bylo porušeno právo na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), neboť dle čl. 2 protokolu č. 7 Úmluvy *každý, koho soud uzná vinným z trestného činu, má právo dát přezkoumat výrok o vině nebo trestu soudem vyššího stupně. Výkon tohoto práva, včetně důvodů, pro něž může být vykonáno, stanoví zákon.*

Postup v rozporu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu

V tomto bodě žalobce vytýká přímo žalovanému, že opomněl svoji povinnost vycházející z ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), neboť žalobce nevyzval k doplnění tzv. „blanketního odvolání“. Porušil tak žalobcovo právo legitimního očekávání, že bude řádně a v souladu se zákonem vyzván k doplnění neúplného podání, což se nestalo. Rozhodnutí žalovaného tak lze označit za překvapivé.

Nesprávné zhodnocení skutkového stavu, rozhodnutí bez důkazů

Správní orgán se nezabýval zákonností pořízení listinného důkazu – výstupu z měřicího zařízení, zejména s ohledem na soulad postupu obsluhy měřicího zařízení s Návodem k obsluze měřicího zařízení, ač byl zmocněncem žalobce upozorněn na možnou chybu v měření. Správní orgány se odmítly návrhy a argumentaci žalobce zabývat s odůvodněním, že jeho vyjádření patří k jinému přestupku. Zmocněnec žalobce v době, kdy podával vyjádření k obvinění, nebyl seznámen se spisovým materiálem, tedy nevěděl, jakým měřicím zařízením mělo být vozidlo žalobce měřeno. Zaslal tedy návrhy na provedení dokazování pro více typů měřidel. Tato skutečnost však nemůže být v žádném případě důvod pro to, aby se správní orgán domníval, že zmocněnec zaslal vyjádření k jinému přestupku, případně vyjádření nepřiléhavé dané věci.

Správní orgán prvního stupně sice provedl v odůvodnění rozhodnutí technický rozbor pořízené fotografie z měření, leč neuvedl relevantní zdroj, ze kterého vycházel. Technické náležitosti měření laserovým rychloměrem nespadají do okruhu běžných znalostí úředních osob či účastníků řízení (zpravidla ani advokátů); pokud tedy správní orgán neuvedl zdroj, ze kterého vychází jeho právní úvahy, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

V případě, kdy by správní orgán I. stupně dostal své povinnosti řádně zjistit skutkový stav a provedl by Návod k obsluze měřicího zařízení jako důkaz, zjistil by, že vzhledem ke značné nekvalitě fotografie obsluha měřicího zařízení postupovala v rozporu s tímto Návodem, když z fotografie není patrné, jaká část vozidla žalobce byla změřena, na fotografii rovněž absentuje záměrný kříž. K tomuto se žalobce odkazuje na odborný posudek (přílohou žaloby), který prokazuje, že obsluha zařízení postupovala v rozporu s návodem k jeho obsluze a vlivem tohoto došlo k nepřesnostem v měření. Žalobce zásadně popírá, že by řídil vozidlo takto vysokou rychlostí. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán prvního stupně nezkoumal (ani na návrh zmocněnce), zda obsluha při měření postupovala v souladu s Návodem k obsluze, je toto rozhodnutí již z tohoto důvodu nezákonné pro nedostatek důvodů. Proto požadoval jeho zrušení a vrácí věci správním orgánům k dalšímu řízení.

K žalobě krom obvyklých písemností (míněna rozhodnutí správních orgánů) žalobce doložil listinu s názvem „Odborný posudek číslo. ODP - 221/2014-PŠ – TR ze dne 21.7.2014, který na žádost žalobce zpracoval Bc. Tomáš Radnic a jako vedoucí zpracovatel je uveden Mgr. Patrik Šebesta, DiS. Obsahem této listiny žalobce dokladoval, že ačkoli bylo jeho vozidlo změřeno, nelze konstatovat, že změřená rychlost odpovídala rychlosti měřeného vozidla.

[3] Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 23.10.2014. Shrnul žalobní námitky, provedl rekapitulaci průběhu řízení před správním orgánem I. stupně a odkázal na správnost svého rozhodnutí. V postupu policie (míněno měření rychlosti jízdy vozidla řízeného žalobcem), a stejně tak v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádná pochybení. Připomněl, že žalobce v odvolání neuvedl žádné konkrétní odvolací důvody, ačkoli byl vyzván k doplnění odvolání. Dle žalovaného je podstatné, že změření rychlosti vozidla řízeného žalobcem a zdokumentování překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo zachyceno a zaznamenáno silničním laserovým rychloměrem, který měl v době měření platné ověření. Algoritmus kontroly

rychlosti dle žalovaného zcela vylučuje pořízení fotografie jiného vozidla, nežli které je skutečně změřeno, tedy v daném případě šlo o vozidlo řízené žalobcem. K otázce doručování doplnil, že zmocněnci žalobce bylo doručováno nejprve na jím vyžádanou e-mailovou adresu: ..., posléze požádal o doručování na odlišnou adresu: ... Zmocněnci bylo doručováno jak na e-mailové adresy, tak rovněž na adresu bydliště. Setrval na správnosti svého rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

[4] Na vyjádření reagoval žalobce replikou ze dne 24.11.2014. Opět podtrhnul nesprávnou doručovací e-mailovou adresu, neboť žalobce požádal o doručování na adresu: ... K postoji žalovaného týkajícího se nepochybné správnosti změřené rychlosti žalobcova vozidla doplnil, že na fotografii z měření jsou zobrazena vozidla čtyři. Na úvahy žalovaného o správnosti algoritmu kontroly rychlosti měření nebyl schopen reagovat, neboť z rozhodnutí žalovaného nevyplývá, jakou cestou k tomuto závěru dospěl. Naopak na námitku žalobce týkající se neexistence záměrného kříže a pochybností o správnosti provedeného měření žalovaný nezareagoval. V ní polemizoval se stanoviskem žalovaného, opět zopakoval nezbytnost existence návodu k použití toho kterého konkrétního měřicího přístroje, neboť pouze za těchto podmínek lze vyhodnotit, zda-li měření proběhlo řádně a zda-li policisté dodrželi všechna pravidla pro správné měření rychlosti obsažená v návodu k jeho obsluze. Opět zdůraznil, že na rozhodujícím důkazu, kterým je pořízená fotografie, je záměrný kříž zcela mimo vozidlo řízené žalobcem. Není tedy najisto postaveno, zda-li bylo změřeno jeho vozidlo či jiný objekt. Odkazem na nálezy Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu dokladoval nezbytnost předvídatelnosti rozhodování v obdobných případech a vyloučení tzv. „překvapivých rozhodnutí.“

II. Skutková zjištění, průběh jednání před soudem

[5] Krajský soud poté přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

[6] Při jednání krajského soudu zástupce žalobce upozornil na chybné datum na rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Poukázal na obsah úředního záznamu Městské policie Trutnov z 27.2.2014, v němž policie uvádí, že při shlednutí videozáznamu bylo zjištěno, že je zde chybně nastavený čas (12:22 hod). Jedná se tedy o technickou závadu minikamery nikoli závadu na laserovém měřiči. Přitom na připojené fotografii vozidla žalobce je uvedeno datum správné a čas 15:52 hod. Z toho nelze vyloučit nějaké případné dodatečné úpravy snímku. Zdůraznil s odkazem na předložený „Odborný posudek“, že na fotografii absenteje záměrný kříž, a proto je správnost měření pochybná. Kvůli absenci Návodu k obsluze měření nelze ověřit, zda-li měření probíhalo v souladu s tímto Návodem. Upozornil na rozsudek NSS ze dne 24.9.2014, č.j. As 187/2014-60, který se poprvé vyjádřil k tomu, že není stoprocentně jisté, že funguje-li měřicí zařízení, takže musí být automaticky správný i výsledek výstupu tohoto měření. V této souvislosti rovněž upozornil na rozsudek zdejšího soudu ze dne 15.1.2015, sp.zn. 28A 19/2014, v němž se krajský soud zabýval důležitostí a nezbytností zcela přesného označení vymíněné adresy pro doručování

[7] Rovněž namítl, že se mu nepodařilo ve veřejném rejstříku dohledat existenci výrobce laserového měřič, jedná se tak o výrobce nejasného, neznámého a je

otázkou zda-li je ověřovací list správně vyplněn. Dále upozornil, že na ověřovacím listu je pod položkou zákazník/vlastník uveden Lavet, s.r.o., Za Mototechnou 1114/5, 155 00 Praha 13 – Stodůlky. Z této skutečnosti dovozoval nevyjasněné poměry mezi majitelem (vlastníkem) Lavet s.r.o. a Městem Trutnov, které tento laserový měřič využívalo pro svoji činnost. Namítl, že není zřejmé, zda-li dělo na základě smlouvy o nájmu či na základě jakých okolností. Z důvodu těchto nejasností navrhl opatřit konkrétní smlouvu a provést důkaz jejím obsahem, aby bylo prošetřeno, zda nedošlo ke „kořistění“, a to vše s odkazem na judikaturu NSS. Pro vyjasnění pochybností vznesl návrh na provedení výsledku zpracovatele posudku, který by mohl objasnit dosud sporné otázky, a rovněž návrh spočívající v důkazu čtením návrhu obsluhy laserového měřiče. Setrval na již namítaném nesprávném doručování zmocněnci žalobce, a ze všech důvodů trval na zrušení napadeného rozhodnutí (včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně) a vrácení věci k dalšímu řízení s tím, že žalobci bude uhrazen soudní poplatek a náklady řízení spočívající v zastoupení advokátem.

[8] Žalovaný odkázal na obsah správního spisu, na odůvodnění rozhodnutí a požadoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

[9] Ze správního spisu soud ověřil tento skutkový stav věci: Podle „Úředního záznamu“ Městské Policie Trutnov ze dne 27.2.2014 se měl žalobce dopustit téhož dne přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, když v 15:52 hodin bylo naměřeno u osobního motorového vozidla tovární značky Ford Mustang, registrační značky 5H1 6875, ze směru od Trutnova do Úpice, na silnici III/3012, překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h. Laserovým měřičem Lavet-Lidar Pro Laser III PL-DOK 1 s digitálním fotoaparátem Oly mpus C-750 byla naměřena rychlost 96 km/h (s odchylkou 93 km/h). Jako řidič vozidla byl ztotožněn žalobce, který se měl dle záznamu chovat arogantně, popíral správnost naměřené rychlosti, „Oznámení o přestupku“ nepřečetl, nevyjádřil se a ani ho nepodepsal. Odlišný (zřejmě chybně nastavený) čas na videozáznamu z kamery nemá vliv na správnost výsledku měření. Součástí spisu je fotografie shora popsané události, na níž je uvedena naměřená rychlost vozidla, místo měření a registrační značky vozidla včetně fotografie řidiče vozidla, dva snímky vozidla a plánek (mapa) se zakreslením místa měření.

[10] Dále správní spis obsahuje ověřovací list č. 8012-OL-70117-13 vystavený dne 20. června 2013 Českým metrologickým institutem se sídlem v Brně, osvědčující požadované metrologické vlastnosti předloženého silničního rychloměru, to vše s platností do 19. června 2014. Vyjádření Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územní odbor Trutnov, dopravní inspektorát, ze dne 20. září 2013, které je také součástí správního spisu, obsahuje souhlas této instituce k realizaci měření rychlosti v navržených úsecích, které jsou součástí této písemnosti, při dodržení stanovených, resp. ve vyjádření uvedených, podmínek. K těmto podkladům je připojen záznam na CD nosiči, výpis z registru obyvatel a výpis z evidenční karty řidiče.

[11] Písemnost s datem 18.3.2014 je oznámením o zahájení řízení o přestupku a nařízením ústního jednání **na 9.4.2014 ve 13:00 hodin**. Předvolání bylo doručeno žalobci dne 24.3.2014. Dne 8.4.2014 byla z elektronické adresy ... doručena žádost o doplnění údajů k zahájenému řízení s dotazem, zda-li jsou na jednání předvolání

svědci. Dále je připojena plná moc ve prospěch zmocněnce K. S. s tím, že požaduje komunikovat přes uvedenou e-mailovou adresu.

[12] Téhož dne oprávněná osoba správního orgánu I. stupně na uvedenou adresu sdělila, že na jednání byl předvolán toliko žalobce, jednání se uskuteční, neboť žalobci byla zachována lhůta pro přípravu (§ 59 správního řádu). Dne 9.4.2014 bylo v 8:08 hodin doručeno z výše uvedené e-mailové adresy obšírné vyjádření s návrhem na zrušení termínu jednání a předvolání svědků včetně návrhu na provedení ohledání místa měření a ověření, zda-li měření proběhla v souladu s Návodem k obsluze. Podání obsahuje námitky týkající se nesprávnosti provedeního měření, pochybnosti o tom, zda-li bylo měřeno v souladu s Návodem k obsluze, návrh na provedení výsledku zasahujících policistů, návrh na jasnou specifikaci místa přestupku, na provedení zkoumání povahy a charakteru komunikace za tím účelem, aby bylo najisto postaveno, zda-li překročením nejvyšší povolené rychlosti mohlo dojít k naplnění skutkové podstaty přestupku ohrožením ostatních účastníků silničního provozu apod. Pod bodem 6. tohoto podání je učiněna žádost o zasílání veškerých písemností na e-mailovou adresu ... Součástí podání je omluva neúčasti žalobce i zmocněnce vycházející z nezbytnosti provést navrhované důkazy.

[13] Nařízené jednání proběhlo den 9.4.2014, kdy bylo provedeno dokazování tím způsobem, že správní orgán I. stupně provedl výčet obsahu všech shromážděných listin a konstatoval, že doplnění dokazování v požadovaném směru provedeno nebude. Nerespektoval omluvu žalobce a zmocněnce, neboť důvody jejich absence nepovažoval za řádné a zásadní. Téhož dne rozhodl o přestupku žalobce uznal vinným jeho spácháním a uložil trest (viz bod [1]). V písemném vyhotovení rozhodnutí datovaném dne 18.4.2014 se velmi podrobně vyjádřil ke všem žalobcem, resp. jeho zmocněncem požadovaným důkazům, kterými mělo být řízení doplněno. Objasnil srozumitelným způsobem důvody, pro které považoval dokazování za nadbytečné. Otázku zkoumání proškolení policistů považoval s odkazem na konkrétní soudní judikaturu za nadbytečnou (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2010, č. j. 57A 75/2010-29, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. března 2011, č. j. 7As 18/2011-54. Stejně tak argumentoval důvody, pro které považoval výsledek měření za správný a zcela dostačující podklad pro závěr o naplnění formální i materiální stránky přestupku.

[14] Rozhodnutí o přestupku bylo doručeno žalobci, zmocněnci pak bylo doručováno na e-mailovou adresu ... a následně při absenci potvrzení přijetí písemnosti na adresu jeho bydliště. Ve lhůtě pro včasné odvolání tak učinil zmocněnec žalobce, který 12. 5. 2014 doručil správnímu orgánu I stupně „blanketní“ odvolání. Výzva na jeho doplnění bylo opět doručována na výše uvedenou e-mailovou adresu a následně na adresu bydliště zmocněnce. Odvolání doplněno nebylo, žalovaný tak o jeho obsahu rozhodl s odkazem na ust. § 89 odst. 2 správního řádu a se závěry prvostupňového správního orgánu se plně ztotožnil.

III. Právní úprava, hodnocení krajského soudu

[15] Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.

Podle ust. § 18 odst. 5 zákona o silničním provozu řidič nesmí překročit nejvyšší povolenou rychlost vozidla, a jde-li o jízdní soupravu, nejvyšší povolenou rychlost žádného z vozidel soupravy.

Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.

[16] Z dosavadního průběhu řízení vyplynulo, že žalobce spáchání přestupku, kterého se měl dopustit v rozsahu mu vytýkaném, popírá. Své výhrady zformuloval v obsáhlých žalobních bodech, z nichž některé doplnil při jednání a současně uvedl i body nové. Krajský soud považuje žalobu částečně za důvodnou, jak bude níže objasněno.

[17] Podle § 51 přestupkového zákona se na řízení o přestupcích, není-li stanoveno přestupkovým zákonem jinak, vztahují obecné předpisy o správním řízení. S ohledem na absenci ucelené speciální právní úpravy provádění dokazování v části třetí přestupkového zákona (s výjimkou § 73, § 74 přestupkového zákona), na dokazování v řízení o přestupcích zásadně dopadá právní úprava dokazování obsažená ve správním řádu (§ 51- § 56 správního řádu). Pro trestněprávní povahu řízení o přestupcích přitom nelze použít ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu o určení lhůty k provedení úkonu, neboť by tím byl ohrožen účel přestupkového řízení. Tato výhrada je odůvodněna zejména poukazem na čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publ. pod č. 209/1992 Sb.), když okolnost, zda konkrétní skutková podstata společensky nežádoucího chování je zařazena mezi přestupky či je kriminalizována zařazením mezi trestné činy, je mnohdy nahodilá a je odrazem spíše politické reality než právně promyšlené legislativní činnosti vykazující konzistenci v pomyslné dělící čáře mezi společenskou nebezpečností jednotlivých typových skutkových podstat.

[18] V řízení o přestupcích je při zjišťování skutkového stavu věci třeba mít na zřeteli uvedenou trestněprávní povahu deliktu, což v sobě implikuje zvýšenou ochranu práv obviněného, jak vyplývá z judičiální činnosti správních soudů, kdy je např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2009, č.j. 1 As 44/2009-101 (www.nssoud.cz) uvedeno: „*Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu. V přestupkovém řízení jsou však kladeny specifické nároky na rozsah a způsob zjišťování podkladů pro rozhodnutí a v jejich světle je třeba vykládat obecná ustanovení obsažená ve správním řádu (srov. Hendrych, D. a kol.: Správní právo. C. H. Beck, Praha 2009, s.466). Na zjišťování skutkového stavu v rámci přestupkového řízení je tak potřeba aplikovat ještě přísnější měřítko než na správní řízení obecně, neboť obvinění z přestupku je obviněním trestním ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č.209/1992 Sb.).*“

[19] Dokazování prováděné v přestupkovém řízení se tedy řídí správním řádem s tím, že právo obviněného vyjádřit se ke všem okolnostem, které jsou mu kladeny za vinu, jakož i k důkazům o nich, právo uplatňovat skutečnosti a navrhnout důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky, přičemž obviněný nesmí být donucován k výpovědi ani doznání, je výslovně zakotveno v § 73 odst. 2

přestupkového zákona. Ustanovením § 74 odst. 1 přestupkového zákona je pak vyslovena povinnost správního orgánu prvního stupně konat v řízení o přestupcích ústní jednání.

[20] Podle § 52 správního řádu provede správní orgán důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Návrhy účastníků řízení přitom není vázán. Uvedené zákonné ustanovení je projevem zásady vyhledávací (vyšetřovací), kdy podklady pro rozhodnutí opatřuje správní orgán. To ovšem neznamená, že správní orgán rozhoduje o provedení konkrétně navržených důkazů libovolně, nýbrž je povinen důvody, pro které případné důkazní návrhy (resp. důkazní prostředky) neprovede, v odůvodnění svého rozhodnutí náležitě, t.j. srozumitelně a dostatečným způsobem vysvětlit. Neučiní-li tak, zatíží správní řízení procesní vadou tzv. „*opomenutých důkazů*.“ K této problematice se již opakovaně vyjádřil Ústavní soud, když konstatoval, že **opomenuté důkazy zakládají nepřezkoumatelnost** a současně protiústavnost vydaného rozhodnutí, neboť nevypořádáním se s důkazními návrhy (**a stejně tak opomenutí provedení zhodnocení některých z důkazů v rámci volného hodnocení důkazů**) porušuje právo na spravedlivý proces (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 8.12.2009, č.j. I. ÚS 118/09 dostupný na www.nalus.cz).

[21] Žaloba je zčásti důvodná, jak bude dále objasněno. Krajský soud se pokusí shrnout žalobní námitky do 3 okruhů.

K námitce doručování v rozporu se zákonem a porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu práva na dvojinstančnost řízení

[22] Zmocněnec žalobce v podání ze dne 7.4.2014 požádal o doručování na adresu ... V podání z 8.4.2014, které, jak správně vystihnul správní orgán I. stupně, částečně obsahově náleželo ke zcela jinému případu, což zmocněnec žalobce vysvětlil „operativní reakcí“ na okolnost nesprávného doručování písemností na vyžádanou adresu, je uvedena adresa ... Správní orgán nicméně doručoval na adresu ..., tedy na adresu bez diakritiky. S ohledem na neexistenci zpětné vazby doručení zasílal písemnosti následně na adresu bydliště zmocněnce. Krajský soud v tomto konkrétním případě neshledal, oproti věci rozhodované nadepsaným soudem dne 15.1.2015, sp. zn. 28A 19/2014, tuto námitku důvodnou. V případě odkazovaném nedošlo v průběhu řízení před správním orgánem ke změně e-mailové doručovací adresy, nicméně správní orgán doručoval na adresu s nesprávnou diakritikou, tedy na adresu chybnou. V tomto případě zmocněnec žalobce uvedl adresy dvě, z nichž adresa ve formě ... je dle sdělení PostSignum adresa, které nebyl vydán žádný komerční ani kvalifikovaný certifikát ani žádná služba pro danou el. adresu není u této společnosti evidována. V tomto směru odkazuje krajský soud na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 8.4.2015, sp. zn. 61 A 28/2014, se kterým se v rámci své úřední činnosti seznámil a který zaznamenal popsanou skutečnost. Zmocněnec tedy označil elektronickou adresu bez potřebného certifikátu, jak uvedeno v odkazu shora.

[23] Navíc je třeba zmínit, že uvedený zmocněnec (a řada dalších) zastupuje v řízeních před správními orgány a volí záměrně matoucí taktiku v otázce doručování písemností s cílem prodlužovat správní řízení, znejistit správní orgány a dosáhnout promlčení spáchaných přestupků. Tento závěr může krajský soud učinit jak

s ohledem na případy jím projednávané, tak rovněž s přihlédnutím ke shodným případům obsaženým v žalobách u jiných krajských soudů.

[24] Doručovat na elektronickou adresu vyžádanou účastníkem umožňuje ust. § 19 odst. 3 správního řádu, nicméně u vědomí toho, že takovýto postup má sloužit k urychlení či zjednodušení kontaktu účastníků řízení se správním orgánem a nikoli ke zjevným obstrukcím, jak lze z rozhodovací činnosti krajských soudů a stejně tak rovněž Nejvyššího správního soudu dovodit.

K námitce nevyzvání k doplnění

[25] Stejně tak za nedůvodnou považoval krajský soud námitku týkající se nevyzvání k odstranění vad podání. Jak již uvedeno výše, zmocněnec žalobce podal včasné, leč neodůvodněné odvolání.

[26] Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Toto ustanovení správního řádu tak jednoznačně směřuje na poskytnutí pomoci účastníkům řízení tam, kde je jí třeba, tedy na případ, kde si účastník řízení není vědom, že jeho podání trpí nedostatky, které je nezbytné napravit. Jinak řečeno, význam citovaného ustanovení správního řádu spočívá v tom, aby byl řádně poučen o nutnosti oprav a vad podání takový účastník, o němž nelze s ohledem na veškeré okolnosti věci s jistotou konstatovat, že si je vědom toho, že podání má být doplněno, a v jakém směru má být doplněno. Krajskému soudu je z jeho úřední činnosti známo, že tento konkrétní zmocněnec zastupuje i v řadě dalších řízeních vedených před správními orgány, stejně tak jako další takto „univerzální“ zmocněnci. Zmocněnec si proto musel být vědom nedostatků podaného odvolání, a pokud mu byla v reakci na jeho blanketní odvolání zaslána výzva k jeho doplnění, měl jejího obsahu vyslyšet. Vzhledem k údajům na doručence u připojené výzvy krajský soud nechápe výhradu zástupce žalobce, že „žalobce jako odvolatel tedy zcela legitimně očekával, že bude správním orgánem vyzván k doplnění podání odvolání.“

[27] Ačkoli správní orgán zmocněnce žalobce k odstranění vad odvolání vyzval, nebyl tak v dané věci povinen učinit. Taková povinnost by správnímu orgánu vznikla podle konstantní soudní judikatury např. za situace, když by žalobce v postavení odvolatele sám požádal o určení lhůty k doplnění odvolání, avšak žalovaný správní orgán by na tuto žádost vůbec nereagoval a rozhodl o blanketním odvolání, aniž by bylo doplněno (srov. rozsudek podepsaného soudu ze dne 14.2.2008, č.j. 54Ca 1/2008-30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sbírky rozhodnutí NSS). Vydání žalovaného rozhodnutí tak nemohl žalobce označit za „*překvapivé*“.

[28] Stejně tak krajský soud nepovažoval za zásadní upozornění žalobce na rozpor v datu vyhlášení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a na datum uvedený na jeho písemném vyhotovení, neboť tato administrativní chyba se práv žalobce v žádném směru nedotkla. Pokud žalobce při jednání rozšířil žalobní námitky tím, že zpochybnil existenci výrobce laserového měřiče a nevyjasněné poměry mezi vlastníkem laserového měřiče uvedeným na č. listu 8 správního spisu a Městem Trutnov, který tento měřič využívalo, pak krajský soud tyto námitky posoudil jako námitky uplatněné po zákonné lhůtě (§ 71 odst. 2 s.ř.s.).

K námitce nesprávného zhodnocení skutkového stavu, rozhodnutí bez důkazů

[29] Krajský soud dal v tomto směru z objasněných důvodů za pravdu žalobci, a proto nepovažoval za nezbytné vyhovět návrhům na doplnění dokazování výslechem zpracovatele „Odborného posudku“ a čtením Návodu k obsluze laserového měřiče (§ 52 odst. 1 s.ř.s.).

[30] Je pravdou, že žalobce učinil součástí svého podání vůči správnímu orgánu I. stupně ze dne 8. dubna 2014 rovněž námitku, že ... „V projednávané věci nelze, dle názoru zmocněnce, jinak prokázat skutečnost, že bylo měření provedeno v souladu s návodem k obsluze a výsledek je průkazný,....“. Tutéž námitku žalobce včlenil následně i do podané žaloby. Po prostudování správního spisu a obou rozhodnutí správních orgánů je krajský soud nucen konstatovat, že tato námitka zůstala nevypořádána. Správní orgány sice argumentovaly rozhodnutím Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu (viz bod []), avšak v těchto rozsudcích je obsaženo stanovisko soudů k otázce nezbytnosti zkoumat, zda-li byli policisté k obsluze měřicího zařízení oprávněni a proškoleni.

[31] Krajský soud proto zaslal námitky (obsažené v žalobě) k vyjádření žalovanému, který sice na výzvu soudu zareagoval, nicméně své stanovisko k uvedené žalobní námitce, tedy té, kterou žalobce zpochybňoval správnost výsledku měření, neboť není prokázáno, že policisté postupovali dle návodu k obsluze měřicího přístroje, se jasně nevyjádřil. Stejně tak se k této námitce nevyjádřil správní orgán I. stupně.

[32] Žalobce zpochybňoval jak neproškolenost zasahujících policistů, tak absenci Návodu k použití, aby bylo možno ověřit správnost postupu měření. Zopakoval pochybnost v tom směru, zda policisté v konkrétním případě postupovali podle návodu. Příléhavou odpověď na tuto námitku krajský soud s ohledem na obsah důkazů ve správním spise a absenci reakce správních orgánů obou stupňů dát nedokázal. Zasahující policisté z důvodů objasněných správním orgánem I. stupně nebyli slyšeni ve věci jako svědkové, nebylo tak možné ověřit, zda-li byli k měření proškoleni a hlavně zda-li postupovali podle Návodu k obsluze měřicího přístroje.

[33] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8.2.2012, č.j. 3 As 29/2011-51 (www.nssoud.cz): „Nejvyšší správní soud považuje vyjasnění otázky, zda při měření žalobcova vozidla postupovali zasahující policisté v souladu s Návodem k obsluze měřicího přístroje PolCam PC2006 za důležité pro zákonnost rozhodnutí o spáchání předmětného přestupku. V ověřovacím listu č. 253/09 uvedeného přístroje je totiž uveden závěr, že rychloměr lze používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze. Také z tohoto důvodu považuje za nutné doplnění důkazního řízení minimálně o výsledky zasahujících policistů, případně i o další důkazy, jejichž provedení by se v dalším řízení před správními orgány ukázalo vhodným a potřebným pro řádné a úplné zjištění skutkového stavu věci. V souvislosti s tím Nejvyšší správní soud považuje za vhodné pro průběh dalšího řízení ve věci před správními orgány konstatovat, že nepovažuje za rozhodné prokázat, zda zasahující policisté byli pro používání měřicího přístroje PolCam nějakým způsobem školeni. Podstatné je, zda přístroj použili v souladu s návodem k jeho obsluze, tedy zda dodrželi všechna v něm stanovená pravidla pro správné měření rychlosti.“

[34] Je-li pak žalovaný, jak zejména z obou jeho vyjádření k žalobě vyplývá, toho názoru, že správní orgán I. stupně nepochybil a zjistil řádně skutkový stav věci, bylo namístě, aby na věcnou námitku žalobce zareagoval a argumentačně či doložením listinných důkazů ozřejmil, z jakých důvodů ji považuje za neopodstatněnou. Pro tento případ by mohl krajský soud na námitky žalobce, týkající se ze samé podstaty nedodržení předepsaných postupů měření, věcně odpovědět (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. září 2014, č. j. 6As 187/2014-60). V případě opačném lze toliko konstatovat, že úlohou správních soudů nemůže být suplovat roli správních orgánů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. srpna 2013, č. j. 1As 45/2013-37).

[35] Žalobci se tak z uvedených důvodů podařilo zpochybnit správnost napadeného rozhodnutí a rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Krajskému soudu proto nezbylo, než napadená rozhodnutí pro vady řízení spočívající v nedostatku důvodů přezkoumávaného rozhodnutí s odkazem na ust. § 78 odst. 1, odst. 4 a odst. 5 s. ř. s. zrušit, a věc vrátit k dalšímu řízení. V něm bude potřeba ověřit, zda-li policisté, vzhledem k závěrům obsaženým v rozsudku Nejvyššího správního soudu, kteří prováděli měření rychlosti, použili měřicí přístroj v souladu s Návodem k jeho obsluze, a zda-li byla dodržena všechna v něm stanovená pravidla pro správné měření rychlosti. V danou chvíli nemohl krajský soud jinak, nežli vzhledem k nevyjasněným pochybnostem rozhodnout ve prospěch žalobce.

IV. Náklady řízení

[36] Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve výsledku věci byl úspěšný žalobce. Krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku spojeného s podáním žaloby ve výši 3.000,- Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna a vyúčtované náklady vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

[35] Ze soudního spisu vyplynulo, že zástupce žalobce provedl ve věci **celkem čtyři úkony** po 3.100,-Kč: příprava a převzetí zastoupení, další porada s klientem přesahující jednu hodinu, seps žaloby a účast na jednání před soudem (§ 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) a § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 advokátního tarifu), odměna advokáta tak za čtyři úkony činí 12.400,-Kč.

K těmto úkonům náleží úhrada **paušální náhrady hotových výdajů** po 300,- Kč ke každému z nich (§ 9 odst. 3 písm. f/ a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Výše takto stanovené odměny bez DPH činí 13.600,-Kč.

Náhrada za promeškaný čas advokáta bez DPH činí 800,00 Kč (cesta automobilem ze sídla advokáta - Otmíč - do Hradce Králové dne 21. ledna 2015 k soudnímu jednání v délce 1 hodina 45 minut a zpět ve stejné časové délce podle google.cz/maps/ tj. 100 × 8 ve smyslu ust. § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu).

Náhrada cestovného činí 2.187,00 Kč (jízda z Otmíč do Hradce Králové a zpět v délce 330 kilometrů podle google.cz/maps/ k soudnímu jednání a zpět dne 21. ledna 2015) ve smyslu vyhlášky č. 328/2014 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (dále „vyhláška“). Žalobce cestoval na soudní jednání a zpět vozidlem zn. BMW 750 Li xDRIVE, registrační značky 4AF5859. Žalobce jiný automobil k dispozici neměl a nemá.

Podle ust. § 1 písm. b) vyhlášky činí sazba základní náhrady za 1 km jízdy nejméně u osobních silničních motorových vozidel 3,70 Kč. Podle ust. § 4 písm. b) vyhlášky je průměrná cena za 1 litr pohonné hmoty u automobilového benzínu 98 oktanů ve výši 38,30 Kč. Technický průkaz motorového vozidla zn. BMW 750 Li xDRIVE, registrační značky 4AF5859, uvádí spotřebu vozidla pro kombinovaný provoz 17,1/8,9/11,9 (viz příloha č. 1 tohoto podání). Vzdálenost z Otmíč do Hradce Králové a zpět je 330 kilometrů (2 × 165 kilometrů).

Žadatel spotřeboval pohonné hmoty z Otmíč do Hradce Králové a zpět v objemu 41,68 litrů. Advokát vynaložil **na náhradě za užití vozidla na cestu** v délce 330 kilometrů částku ve výši 1.221,00 Kč., **na náhradě za spotřebu pohonných hmot vynaložil částku ve výši 1.596,34 Kč.**

Náhrada nákladů právního zastoupení v soudním řízení bez DPH činí celkovou částku ve výši **16.587,00 Kč** (16.587,00 Kč = 12.400,00 Kč + 1.200,00 Kč + 800,00 Kč + 2.187,00 Kč). Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, registrace byla krajskému soudu předložena, takže **náhrada nákladů právního zastoupení v soudním řízení včetně DPH** ve výši 21 % je **20.070,27 Kč** (20.070,27 = 16.587,00 + 3.483,27).

Zástupce žalobce je plátcem DPH, a proto mu náleželo navýšení odměny o 21% (§ 14 advokátního tarifu) na částku 16.456,-Kč. Odměna zástupce žalobce včetně soudního poplatku byla soudem **přiznána ve výši 23.070,27Kč** (včetně DPH a soudního poplatku za podání žaloby).

[36] Krajský soud uložil shora vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť se jedná o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové 28. ledna 2015

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně